

var ogsaa tilbøieligt til i det Hele taget at erkjende denne Tanke's Rigtighed, men han meente dog, at der var forffjellige andre Momenter, som maatte tilraade at beholde Formuerne som særffilte Fonds, og han dvælede da navnlig i denne Retning ved, at man kun ved at holde Formuerne adffilte for de enkelte Afdelinger var istand til at kunne komme til en virkelig Afslutning. Han meente, at alle de Beregninger, der nu gjøres, vare mere eller mindre upaalidelige, hvor paalidelige de end efter de Factorer, som det overhovedet var muligt at benytte, kunde være, idet selve de Forhold og Omstændigheder, hvorfra man maatte gaae ud ved Dpgjørelserne, i sig selv frembøde Muligheden for, at de kunde stille sig anderledes, end man havde beregnet. Ved at fastholde saadanne Uvul forekommer det mig imidlertid, at man maa komme til det Resultat, at man overhovedet aldrig kan indlade sig paa Forhold af denne Beskaffenhed, idet der altid vil kunne være Spørgsmaal, om man ikke udsætter sig for Tab. Og jeg skjønner derhos ikke rettere, end at det, som det ærede Medlem (André) væsentligt vil opnaae, vil han ogsaa kunne opnaae efter Lovforslaget, uden at man gaaer ind paa en fuldstændig Afslutning, og uagtet man fortsætter den nuværende Anstalts Virksomhed. Man vil ikke destomindre kunne sige, at Anstalterne fra 1842 nu ere afsluttede og afsluttede med en Chance for en Udgift af saa og saa Meget og med en Chance for en Indtægt af saa og saa Meget, og det vil desuagtet ligesaa godt være muligt, naar de nuværende Interessenter alle ere uddøde, at komme til den Dpgjørelse og til den Oversigt, som han ønsker at faae.

Men naar der saaledes ikke er nogen Person eller nogen Interessent, der har retlig Afkomst til det omtalte Overskud, og naar den klare Oversigt, som man kan ønske at faae ved en endelig Dpgjørelse, ligesaa godt kan faaes efter Lovforslagets Forskrift, bliver da nu Spørgsmaalet det, om der iøvrigt er nogen tilstræffelig Grund til at tilffidesætte de Fordringer, som en hensigtsmæssig og forstandig Ordning af disse Forhold for Tiden fører med sig. Jeg vil da i saa Henseende sige, at, naar det ærede Medlem, som har

stillet Endringsforslaget under Nr. 1, der væsentligt tilffigter at ffille de pligtige Interessenter fra de frivillige og at henlægge de første under Finansministeriet, derved navnlig er gaaet ud fra den Tanke, at Sammensmeltningen af de pligtige og de frivillige Interessenter vil medføre Tab og Skade for de frivillige, saa vilde jeg deri indtil en vis Grad kunne give ham Ret, saafremt den Tanke var rigtig, som jeg før tillod mig at sige for mig ligger bagved begge de til § 1 stillede Forslag, nemlig at det mulige Overskud, forsaavidt der overhovedet praktiff kunde være Tale derom, i Dpgjørelsesøieblikket vil være at dele mellem de da eksistende Interessenter. Saaledes som Sagen derimod i Usikkerheden stiller sig, seer jeg ikke, hvad Tab eller hvilket Offer der overhovedet taget kan være Spørgsmaal om, at de nuværende eller de tilkommende frivillige Interessenter ville kunne komme til at lide, fordi de pligtige Interessenter tilfuge ere i Anstalten. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de nuværende Tarifer jo paa ingen Maade i sin Tid ere fremkomne ved en Betragtning baade af frivillige og af pligtige Interessenter, men ene og alene ere fremkomne ved en Betragtning af frivillige Interessenter eller af udvalgte Liv, idet de ere laante fra et andet Land, hvor de allerede vare i Brug, og hvor der ikke var Tale om pligtige Interessenter og altsaa heller ikke om deres Sammenblanding med frivillige. Og forsaavidt den ærede Forslagsstiller mener, at man, naar der maatte vise sig et Tab i Fremtiden paa de pligtige Interessenter, da vistnok vil forsøge at inoedegaae det fra Statskassens Side ved at forhøje Præmierne for alle Interessenterne, saa kan jeg ikke følge det ærede Medlem i denne hans Betragtning. Ogsaa de Beregninger, hvorpaa de fremtidige Tarifer skulle bygges, fremkomme jo nemlig ikke ved en Betragtning af de pligtige og de frivillige Interessenter ifflæng, men blive alene begrundede paa Dødelighedsberegningen for de frivillige Interessenter, altsaa paa udvalgte Liv. Der kan altsaa ikke være Spørgsmaal om, selv om der maatte opstaae Tab for Anstalten eller for Statskassen fra de pligtige Interessenters Side, at det i ringeste Maade skulde